

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

LOL – 4101-12-09/2013

P/13/163

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/163 – Gospodarka rybacka na jeziorach Skarbu Państwa w województwie warmińsko-mazurskim
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
Kontrolerzy	1. Jerzy Gomoła, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86611 z dnia 23.10.2013 r. 2. Zbigniew Lis, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86613 z dnia 30.10.2013 r. <p style="text-align: right;">(Dowód: akta kontroli str. 1 - 4)</p>
Jednostka kontrolowana	Gospodarstwo Rybackie Sp. z o.o., w Mrągowie ul. Młodkowskiego 22, 11-700, zwane w dalszej treści „Gospodarstwem”
Kierownik jednostki kontrolowanej	Henryk Kulas – Dyrektor Gospodarstwa od 01.08.1994 r.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Podstawą pozytywnej oceny było prawidłowe prowadzenie gospodarki rybackiej, w tym zwłaszcza nie przekraczanie obowiązujących limitów połowów, dokonywanie zarybień zgodnie z wymogami operatów rybackich i ponoszenie nakładów finansowych na ten cel w wymaganej wysokości, a także prawidłowe wydawanie zezwoleń na amatorski połów ryb.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły natomiast braku w trzech operatach rybackich oceny oddziaływania na sposób prowadzenia gospodarki rybackiej czterech obrębów ochronnych ustanowionych na jeziorach Krutyńskie, Majcz Wielki, Mokre i Probarskie oraz nie oznakowania tych obrębów w wymagany sposób.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Prowadzenie połowów ryb i uzyskiwanie z tego tytułu przychodów

Opis stanu faktycznego

1.1. Gospodarstwo prowadziło gospodarkę rybacką w czternastu obwodach rybackich, o łącznej powierzchni 7.212,68 ha, na podstawie dwóch umów dzierżawy, tj.:

- umowy z dnia 15.06.1994 r. zawartej z Agencją Nieruchomości Rolnych Oddziałem Terenowym w Olsztynie (ANR), w którą z dniem 1 stycznia 2006 r., na podstawie art. 217 ust. 6 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne², wstąpił z mocy prawa dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie („RZGW”);

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2012 r., poz. 145 ze zm.

w aneksie nr 1/2008 z dnia 30.12.2008 r., zawartym przez Gospodarstwo z RZGW ustalono, że łączna powierzchnia dzierzawionych wód wynosiła 7.212,68 ha, z tego 7.197,03 ha stanowiły wody obwodów zasadniczych i 15,65 ha – obwodów uzupełniających,

- umowy z dnia 2.01.2001 r. zawartej z osobą fizyczną na dzierżawę części jeziora Wągiel (o pow. 24,65 ha) wchodzącego w skład obwodu rybackiego jeziora Juno nr 64; posiadanie ww. części jeziora Wągiel przez osobę fizyczną stanowiło zaszczyt historyczną, która nie została dotychczas uregulowana.

W skład obwodów rybackich jezior:

- Mokre w zlewni rzeki Pisy nr 39 o powierzchni 1.489,74 ha wchodziło siedem jezior,
- Juno w zlewni rzeki Łyny nr 64 (pow. 1.155,74 ha) – dwanaście jezior,
- Białe w zlewni rzeki Pisy nr 36 (pow. 1.007,08 ha) – siedem jezior,
- Gielądzkie w zlewni rzeki Pisy nr 35 (pow. 968,43 ha) – dziewięć jezior,
- Czos w zlewni rzeki Łyny nr 62 (pow. 609,68 ha) – siedem jezior,
- Juksty w zlewni rzeki Łyny nr 63 (pow. 534,21 ha) – trzy jeziora,
- Zyzdrój Wielki w zlewni rzeki Pisy nr 38 (pow. 392,49 ha) – cztery jeziora,
- Pierwoj w zlewni rzeki Pisy nr 33 (pow. 260,42 ha) – dwa jeziora,
- Majcz Wielki w zlewni rzeki Pisy nr 28 (pow. 183,37 ha) – dwa jeziora,
- Świętajno w zlewni rzeki Szkwy nr 2 (pow. 182,82 ha) – jedno jezioro,
- Notyst w zlewni rzeki Pisy nr 24 (pow. 149,00 ha) – jedno jezioro,
- Jelmuń w zlewni rzeki Łyny nr 30 (pow. 136,77 ha) – jedno jezioro,
- Karw w zlewni rzeki Łyny nr 60 (pow. 56,46 ha) – jedno jezioro,
- Kołowiek w zlewni rzeki Pisy nr 40 (pow. 19,62 ha) – jedno jezioro.

Dla każdego z ww. obwodów rybackich Gospodarstwo posiadało aktualne operaty rybackie, pozytywnie zaopiniowane przez uprawniony podmiot, tj. Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie („IRŚ”).

(Dowód: akta kontroli str. 5 - 28)

1.2. Gospodarstwo w badanym okresie łącznie odłowilo 244.872 kg ryb i z tego tytułu osiągnęło przychody w wysokości 2.868.046 zł. W 2010 r. odłowiono 65.410 kg i uzyskano przychody ze sprzedaży w kwocie 724.500 zł, w 2011 r. wielkości te wyniosły odpowiednio 70.660 kg i 836.600 zł, w 2012 r. – 79.156 kg i 971.512 zł, a w I półroczu 2013 r. – 29.646 kg i 335.434 zł.

(Dowód: akta kontroli str. 29)

1.3. Z porównania wielkości ww. odłowów, z limitami określonymi w umowie dzierżawy jezior z 15 czerwca 1994 r. wynika, że Gospodarstwo dokonywało połowów nie przekraczając ustalonych limitów.

Zgodnie z zapisami ww. umowy, roczna wielkość połowów nie mogła wynieść więcej niż 120% średniej wieloletniej dotychczasowych połowów. Limity połowów ryb na poszczególne lata, wyliczone na podstawie średnich połowów z lat 1995-2009, wyniosły odpowiednio: w 2010 r. – 110.067 kg, w 2011 r. – 107.276 kg i w 2012 r. – 105.122 kg ryb. Zrealizowane odłowy ryb w latach 2010-2012 stanowiły zatem odpowiednio 59,4 % oraz 65,9% i 75,3 % ww. limitów.

(Dowód: akta kontroli str. 30 - 44)

1.4. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu

innych organizmów żyjących w wodzie³ (dalej: „rozporządzenie w sprawie połowu ryb”), z odławianych przez Gospodarstwo ryb okresami ochronnymi objęte były:

- sieja i sielawa – od 15 października do 31 grudnia,
- sandacz – od 1 marca do 31 maja,
- szczupak – od 1 marca do 30 kwietnia,
- węgorz – od 15 czerwca do 15 lipca.

Połowy w okresach ochronnych prowadzone były przez Gospodarstwo na podstawie 7 zezwoleń, wydanych przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego, na odstępstwa od zakazów określonych w ustawie o rybactwie śródlądowym. Dotyczyły one połowów tarlaków sandacza, sielawy i szczupaka w celach zarybieniowych. Określone w nich wielkości połowów oraz wielkości faktycznie zrealizowanych połowów były następujące:

- w 2010 r. uzyskano zgodę na odłów: sandacza w ilości 100 kg, a odłowiono 8 kg, sielawy odpowiednio – 1.600 kg i 599 kg, zaś szczupaka odpowiednio 5.000 kg i 5.000 kg,
- w 2011 r. uzyskano zgodę na odłów: sandacza w ilości 100 kg, którego nie udało się pozyskać, sielawy - 2.000 kg, zaś odłowiono 1.116 kg i szczupaka odpowiednio 5.000 kg i 4.947 kg,
- w 2012 r. uzyskano zgodę na odłów: sandacza w ilości 100 kg, którego nie udało się pozyskać, sielawy – 2.000 kg, zaś odłowiono 1.389 kg i szczupaka odpowiednio – 5.000 kg i 4.978 kg,
- w I półroczu 2013 r. uzyskano zgodę na odłów: sandacza w ilości 100 kg, którego nie udało się pozyskać oraz szczupaka – 5.000 kg, zaś odłowiono 4.771 kg.

(Dowód: akta kontroli str. 45 - 89)

1.5. Przeprowadzone w trakcie kontroli oględziny łodzi i rybackich narzędzi połowowych wykorzystywanych do połowów przez brygady w Mrągowie, Sorkwicach i Zgonie wykazały m.in., że:

- sieci przechowywane w magazynach poszczególnych brygad (Mrągowo, Sorkwity, Zgon) oznakowane były w wymagany sposób,
- do połowu przez brygadę w Mrągowie wykorzystywane były wontony o parametrach zgodnych z parametrami określonymi dla rybackich narzędzi połowowych w § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia w sprawie połowu ryb,
- zgodnie z 17 ust. 1 ww. rozporządzenia, łodzie rybackie posiadały numery rejestracyjne umieszczone na zewnętrznych płaszczyznach obu burt,
- ryby (szczupaki) sortowane na przystani w Zgonie, dostarczone przez brygadzystę z Sorkwit do magazynu w Mrągowie, posiadały wymiary nie mniejsze niż określone w § 6 ww. rozporządzenia.

(Dowód: akta kontroli str. 90 - 91)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym obszarze.

³ Dz. U. Nr 138, poz. 1559 ze zm.)

2. Wywiązywanie się z obowiązku zarybiania wód i ponoszone na ten cel nakłady

Opis stanu faktycznego

2.1. Zalecenia dotyczące prowadzenia gospodarki zarybieniowej w 14 użytkowanych przez Gospodarstwo obwodach rybackich określone zostały w operatach rybackich tych obwodów i umowach ich dzierżawy. Analiza zarybień przeprowadzona została na podstawie zapisów zawartych w operatach czterech obwodów rybackich (jez. Mokre, Gieląd, Juno i Białe) o łącznej powierzchni 2.019 ha, stanowiących 28% powierzchni użytkowanych wód. W operatach tych wskazano m.in.:

- gatunek i formę rozwojową materiału zarybieniowego, tj. wylęg i narybek jesienny szczupaka, węgorz obsadowy, narybek letni sandacza, sum kroczek (priorytetowe zarybianie gatunkiem drapieżnym), lin, karp i karaś kroczek (fakultatywne zarybianie gatunkiem karpiovatym w zależności od możliwości finansowych), a także wylęg sielawy w zależności od możliwości finansowych i pozyskanych tarlaków oraz poprawy warunków środowiska,
- średnią roczną (w okresie 10-letnim) minimalną dawkę materiału zarybieniowego w tysiącach sztuk w przypadku wylęgu ryb, a w pozostałych przypadkach w kilogramach, np. 150 tys. szt. (wylęg szczupaka), 4 mln szt. (wylęg sielawy) oraz 15 kg (węgorz obsadowy) i 40 kg (sum kroczek),
- minimalną częstotliwość dokonywania zarybień, tj. co roku zarybiać szczupakiem, raz na dwa lata węgorzem i sandaczem, raz na dwa/trzy lata sumem oraz pozostałymi gatunkami w zależności od dostępności materiału i zaniku tarła naturalnego,
- ponoszenie rocznych nakładów na zarybianie w wysokości co najmniej 15 % wartości odłowów gospodarczych ryb.

(Dowód: akta kontroli str. 92 - 107)

Na podstawie danych z protokołów zarybień, ksiąg gospodarczych jezior, zestawień rocznych, sprawozdań RRW-23 oraz faktur zakupu materiału zarybieniowego ustalono, że w badanym okresie Gospodarstwo wywiązywało się z obowiązku zarybiania wód użytkowanych obwodów rybackich materiałem zarybieniowym, bowiem:

- terminy i wielkość zarybień poszczególnymi gatunkami ryb oraz ich forma rozwojowa, były zgodne z normami określonymi, w tym zakresie w operatach rybackich i umowie dzierżawy obwodów rybackich,
- nakłady poniesione na zarybianie użytkowanych jezior wyniosły 944.762 zł ogółem, co stanowiło 32,9 % przychodów ze sprzedaży odłowionych ryb; wskaźnik ten w poszczególnych latach okresu objętego kontrolą wyniósł: 30,0 % w 2010 r. (217.388 zł), 22,9 % w 2011 r. (191.195 zł), 24,6 % w 2012 r. (238.631 zł) i 88,7 % w I półroczu 2013 r. (297.548 zł),
- zarybiano narybkiem własnym lub zakupionym, w tym głównie narybkiem szczupaka, węgorza, sandacza i karpia,
- o fakcie przystąpienia do zarybiania użytkowanych jezior informowano pisemnie RZGW z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem,
- analiza wszystkich 12 faktur wystawionych Gospodarstwu w badanym okresie za materiał zarybieniowy wykazała, że za wyjątkiem narybku węgorza (z importu), pochodził on z miejscowości zlokalizowanych w dorzeczu Wisły, w którym znajdują się również dzierżawione obwody rybackie (np. narybek sandacza zakupiono w Gospodarstwie Rybackim Binkiewicz w Pasłęku

i Gospodarstwie Rybackim FISH w Olsztynie oraz siei w Zakładzie Hodowli Ryb Jesiotrowatych w Pieczarkach).

(Dowód: akta kontroli str. 108 - 113)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym obszarze.

Opis stanu faktycznego

3. Działania na rzecz ochrony rybostanu

3.1. W załączniku do zarządzenia nr 59 Wojewody Olsztyńskiego z dnia 15 grudnia 1987 r. w sprawie ustanowienia obrębów ochronnych, stanowiącym wykaz obrębów ochronnych, ujęto cztery obręby ochronne, ustanowione na wodach dzierżawionych przez Gospodarstwo, tj.:

- Jezioro Majcz Wielki, położone w gminie Piecki – obwód rybacki jeziora Majcz Wielki nr 19 (po zmianach 28). Obręb ochronny dla lina, szczupaka, leszcza i płoci stanowi pas trzcin i szuwarów od pomostów nadleśnictwa Strzałowo w lewą stronę jeziora do miejscowości Lipowo,
- Jezioro Probarskie, położone w gminach: Mrągowo i Piecki – obwód rybacki jeziora Juksty nr 28 (po zmianach 63). Obręb ochronny dla płoci, lina, szczupaka i leszcza stanowi południowo-wschodnia zatoka jeziora,
- Jezioro Krutyńskie, położone w gminie Piecki - obwód rybacki jeziora Mokre nr 16 (po zmianach 39). Obręb ochronny dla lina, szczupaka i płoci stanowi całe jezioro Krutyńskie, które jest naturalnym tarliskiem dla ryb migrujących z jeziora Mokrego, z którym jest połączone,
- Jezioro Mokre, położone w gminie Piecki – obwód rybacki jeziora Mokre nr 16 (po zmianach 39). Obręb ochronny dla siei i sielawy znajduje się w promieniu 200 m od wysp w okolicy Zgonu.

Ustalone
nieprawidłowości

Zgodnie z § 4 pkt 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie operatu rybackiego⁴, część opisowa operatu zawiera m.in ocenę oddziaływania ustanowionych obrębów ochronnych na sposób prowadzenia gospodarki rybackiej. Stosownie do § 16 rozporządzenia w sprawie połowu ryb obręby ochronne winny być również oznakowane przez podmiot uprawniony do rybactwa.

Faktu ustanowienia ww. czterech obrębów ochronnych nie uwzględniono w operatach rybackich trzech obwodów rybackich, w ramach których obręby te zostały ustanowione. W operatach tych nie zawarto bowiem oceny oddziaływania ustanowionych obrębów ochronnych na sposób prowadzenia gospodarki rybackiej. Omawianych obrębów ochronnych również nie oznakowano w wymagany sposób.

Operaty te zostały opracowane przez zatrudnionego w Gospodarstwie głównego specjalistę ds. produkcji jeziorowej, który wyjaśnił, że w momencie podpisywania umowy dzierżawy, jak i w czasie sporządzania operatów rybackich, Gospodarstwo nie posiadało źródłowej wiedzy dotyczącej ustanowienia ww. obrębów ochronnych z tego względu nie zawarto wymaganej oceny oraz nie zostały one oznakowane w wymagany sposób. W miarę możliwości Gospodarstwo prowadzi ochronę tarlisk i miejsc lęgowych ryb na wszystkich użytkowanych jeziorach, a ustanowione ponad ćwierć wieku temu obręby ochronne nie spełniają dzisiaj swojej funkcji, ze względu na zmieniające się warunki troficzne oraz skład ichtiofauny w jeziorze.

(Dowód: akta kontroli str. 114 - 147)

⁴ Dz. U. z 2002 r. Nr 44, poz. 414

3.2. W badanym okresie Gospodarstwo złożyło do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie (RDOŚ) dwa wnioski (z 14.06.2011 r. i 14.04.2013 r.) w sprawie wydania zezwolenia na płoszenie i odstrzał, w okresie od 1 lipca do 31 listopada, do 100 kormoranów czarnych bytujących na terenie wyznaczonych jezior użytkowanych przez Spółkę. W obydwu przypadkach RDOŚ odmówił wydania decyzji w tej sprawie, ze względu na braki formalne i merytoryczne w złożonych wnioskach i wezwał do ich uzupełnienia w terminie 7 dni (pismo RDOŚ z dnia 07.07.2011 r. i 30.08.2013 r.). Gospodarstwo, mimo wezwania, nie uzupełniło złożonych wniosków i nie uzyskało zgody na odstrzał kormoranów.

(Dowód: akta kontroli str. 148 - 156)

3.3. W sprawie innych działań mających na celu ograniczenie populacji kormorana Dyrektor Gospodarstwa wyjaśnił, że na podstawie badań naukowych, na spotkaniach dotyczących gospodarki jeziorowej postulowano poważne potraktowanie tego problemu. Żądano opracowania strategii zarządzania populacją kormorana, która ograniczałaby jego populację do poziomu z lat osiemdziesiątych XX wieku. Wskazywano również na stosowanie innych metod niż odstrzał. Wnioski i postulaty podnoszone w ciągu ostatnich lat nie przyniosły jednak oczekiwanego rezultatu.

(Dowód: akta kontroli str. 157 - 158)

3.4. Gospodarstwo w badanym okresie nie zatrudniało pracowników wykonujących zadania strażników rybackich. W Gospodarstwie nie zatrudniano również strażników Państwowej Straży Rybackiej.

(Dowód: akta kontroli str. 159)

3.5. Gospodarstwo nie ubiegało się o dofinansowanie działań ochronnych z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Olsztynie. Dyrektor wyjaśnił, że nie ubiegano się o dofinansowanie przedsięwzięć środkami ww. funduszu, gdyż nie jest on przeznaczony dla takich podmiotów jak gospodarstwa rybackie (tj. podmiotów prywatnych). Z chwilą uzyskania informacji o możliwości uzyskania dofinansowania, podjęte zostaną odpowiednie działania.

(Dowód: akta kontroli str. 158, 160)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzenia nieprawidłowości, działalność Gospodarstwa w zbadanym obszarze.

4. Sprzedaż zezwoleń na amatorski połów ryb

4.1. W okresie 2010 – 2012 sprzedano ogółem 24.917 zezwoleń na amatorski połów ryb, z tego 8.161 całorocznych oraz 16.756 zezwoleń okresowych. Wpływy z tego tytułu wyniosły łącznie 1.427.929,95 zł, z tego 807.531,71 zł – zezwolenia całoroczne i 620.398,24 zł – zezwolenia okresowe. W poszczególnych latach badanego okresu liczba sprzedanych zezwoleń oraz uzyskane z tego tytułu wpływy, przedstawiały się następująco:

- w 2010 r. – 7.796 zezwoleń na kwotę 444.076,28 zł,
- w 2011 r. – 8.509 zezwoleń na kwotę 479.864,24 zł,
- w 2012 r. – 8.612 zezwoleń o łącznej wartości 503.989,43 zł,

W I półroczu 2013 r. – wydano do sprzedaży 7.352 zezwolenia i uzyskano przychody w kwocie 195.902,41 zł (termin końcowego rozliczenia ze sprzedającymi – 30.11.2013 r.).

(Dowód: akta kontroli str. 161)

Opis stanu
faktycznego

4.2. W wydanych zezwoleniach zawarte były następujące informacje:

- posiadacz zezwolenia jest zobowiązany do wędkowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym⁵ (dalej: ustawa o rybactwie śródlądowym) oraz ustaleń wydanych przez Gospodarstwo,
- obowiązuje zakaz połowu w okresie ochronnym: sandacza od 1 marca do 31 maja, szczupaka od 1 marca do 30 kwietnia, suma od 1 listopada do 30 czerwca, miętusa od 1 grudnia do końca lutego, siei i sielawy od 15 października do 31 grudnia oraz węgorza od 15 czerwca do 15 lipca,
- obowiązuje zakaz połowu poniżej wymiaru: 50 cm (szczupak i sandacz), 30 cm (lin), 60 cm (węgorz) i 15 cm (okoń),
- wędkarz łowiący musi mieć przy sobie odpowiednie zezwolenie oraz kartę wędkarską,
- wędkowanie dozwolone jest od świtu do zmierzchu, w sezonie letnim dwoma wędkami lub spinningiem (z brzegu – od 1 kwietnia do 30 listopada, z łodzi – od 1 czerwca do 30 listopada), zaś w sezonie zimowym wędką podlodową – od 1 grudnia do 30 marca,
- zabroniony jest połów ryb kuszą oraz metodą trollingową.

(Dowód: akta kontroli str. 162 - 164)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym obszarze.

5. Dokumentacja gospodarki rybackiej i obowiązki sprawozdawcze

Opis stanu faktycznego

5.1. Gospodarstwo w badanym okresie prowadziło dokumentację wymaganą obowiązującymi rozporządzeniami w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej⁶, tj. protokoły zarybień, protokoły połowu ryb, księgi gospodarcze i zestawienia roczne. Prowadzono ją zgodnie ze wzorami określonymi w tych rozporządzeniach. Wpisów w dokumentacji dokonywano w języku polskim, czytelnie, w sposób trwały (za pomocą długopisu lub pióra).

(Dowód: akta kontroli str. 165 - 166)

5.2. Protokoły połowu ryb oraz protokoły zarybień przechowywane były w sposób określony w ww. rozporządzeniach. Zawierały one dane dotyczące m.in.:

- gatunków odłowionych ryb, sortymentu, rodzaju i wielkości połowu (kg),
- miejsc wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód, gatunku, rodzaju i liczby (sztuki lub kilogramy), a także pochodzenia materiału zarybieniowego,

Niewypełnione rubryki w protokołach zarybień dotyczące gatunku, rodzaju, ilości, zdrowotności lub pochodzenia materiału zarybieniowego zostały przekreślone zgodnie z wymogiem określonym w § 4 ust. 3 ww. rozporządzeń.

(Dowód: akta kontroli str. 167 - 189)

5.3. Gospodarstwo prowadziło księgi gospodarcze w formie pisemnej dla wszystkich 58 jezior wchodzących w skład użytkowanych obwodów rybackich. Zawierały one ewidencje: połowu ryb i raków, amatorskiego połowu ryb oraz zarybień, które prowadzone były zgodnie z wymogami §§ 7-9 rozporządzeń w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji rybackiej. Dane dotyczące:

- zarybień były zgodne z danymi ujętymi w protokołach zarybień,

⁵ Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750 ze zm.

⁶ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie dokumentacji prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 180, poz. 1766 ze zm.) - *obowiązywało do 28 listopada 2012 r. oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 326) – obowiązuje od 9 marca 2013 r.*

- połowów amatorskich były danymi szacunkowymi, wyliczonymi na podstawie liczby sprzedanych zezwoleń, wielkości połowów gospodarczych uzyskanych przez Gospodarstwo w danym roku oraz opracowań dotyczących amatorskiego połowu ryb, sporządzanych przez Zakład Bioekonomiki Rybactwa IRŚ.

Według stanu na dzień 30.10.2013 r. w księgach gospodarczych wpisano wymagane dane dotyczące wielkości: połowów, zarybień i amatorskiego połowu ryb.

(Dowód: akta kontroli str. 190 - 234)

5.4. Sporządzone przez Gospodarstwo zestawienia roczne zawierały m.in. dane dotyczące wielkości połowu ryb, amatorskiego połowu ryb oraz informacje zawarte w protokołach zarybień dotyczące materiału zarybieniowego. Zostały one przekazane RZGW w Warszawie w wymaganym terminie.

(Dowód: akta kontroli str. 235 - 253)

5.5. Stosownie do postanowień art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym Gospodarstwo sporządziło i przekazało IRŚ dane dotyczące prowadzonej przez siebie działalności, w postaci sprawozdań statystycznych RRW-23 za lata 2010, 2011 i 2012. Zostały one przekazane do IRŚ w wymaganym terminie.

Ustalone
nieprawidłowości

W sprawozdaniu za 2010 r. Gospodarstwo nie podało danych dotyczących wartości połowów ryb, jak również wielkości odłowu tarlaków oraz ich wartości.

W sprawie tej główny specjalista ds. produkcji jeziorowej wyjaśnił, że brak danych dotyczących wielkości odłowu tarlaków i ich wartości w ww. sprawozdaniu spowodowany był przeoczeniem.

(Dowód: akta kontroli str. 254 - 261)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność Gospodarstwa w zbadanym obszarze.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁷, wnosi o:

1. Przeanalizowanie zasadności istniejących i ewentualnego ustanowienia nowych obrębów ochronnych w dzierzawionych obwodach rybackich oraz podjęcie stosownych działań wynikających z tej analizy.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

⁷ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia 21 listopada 2013 r.

Kontrolerzy:
Jerzy Gomoła – główny specjalista k.p.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

.....
Zbigniew Lis – główny specjalista k.p.

.....

.....